

Aupaklikult ♩ = 50–66

1. On meil mee - les Si - nu oh - ver, kui on sak - ra -
 2. Pu - has - ta me sü - da, Pääst - ja, ta - ga - si meid
 3. Kui kord hiil - gu - ses Sa tu - led, hak - kad va - lit -

ment me ees. Si - nust sai me pa - tu oh - ver,
 ju - ha - ta, et võiks ol - la vää - ri - li - sed
 se - ma maad, siis Sa pü - ha - de - ga ü - hes

su - rid pa - tus - ta - ja eest. Si - nu kä - sul an - des -
 Si - nu vai - mu ko - ge - ma. Kiu - sa - tus kui rō - hub
 lei - ba, vei - ni vöt - ta saad. Loe ³ Sa meid - ki nen - de

ta - me kōi - gil' mei - e võlg - las - tel'. An - des - ta ka
 hin - ge, nör - ku - ses meid tu - gev - da. Ai - na käi Sa
 hul - ka, kes seal sei - sa - vad Si - nu ees. On meil mee - les

mei - le, Is - sand, kui me i - se ek - si - teil.
mei - e kör - val, mai - ses e - lus ju - ha - ta.
Si - nu oh - ver, mis Sa and - sid mei - e eest.

Sõnad ja viis: Evan Stephens, 1854–1930

Õpetus ja Lepingud 20:75–79

Õpetus ja Lepingud 27:5